KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2794/84

af 3. oktober 1984

om ændring af forordning (EØF) nr. 2498/75 om retningslinjerne for udbetaling af udligningstilskuddet for visse citrusfrugter, der er produceret i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1332/84 (2), særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2511/69 af 9. december 1969 om særlige foranstaltninger til forbedring af produktion og afsætning af citrusfrugter produceret i Fællesskabet (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2004/83 (4), særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2498/75 (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3481/80 (6), er det fastsat hvilke blanketter, der tjener som grundlag for udstedelsen af bevis for, at de EF-citrusfrugter, der ansøges om udligningstilskud for, er ført ind på den modtagende medlemsstats område og stillet til rådighed for køberen; det er nødvendigt dels at fastsætte anvendelse af andre blanketter, især når der ikke anvendes fællesskabsforsendelsesprocedure ved forsendelse til en anden medlemsstat, dels at tilpasse forordningen til de nuværende bestemmelser for fællesskabsforsendelse;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2315/69 af 19. november 1969 om benyttelse af fællesskabsforsendelsesdokumenterne ved gennemførelse af fællesskabsforanstaltninger, der medfører kontrol med varernes anvendelse og/eller bestemmelse (7) er afløst af Kommissionens forordning (EØF) nr. 223/77 af 22. december 1976 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende fællesskabsforsendelse og regler om forenkling af denne (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1482/83 (9); det er nødvendigt at tilpasse toldbestemmelserne til den nuværende bestemmelse for fællesskabsforsendelse;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2498/75 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Det bevis, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2511/69, udstedes efter anmodning af afgangstoldstedet, efter at dette

— for varer, der sendes til et bestemmelsesstoldsted i en anden medlemsstat ledsaget af en T2- eller T2 GR-blanket til fællesskabsforsendelse,

eller

— for varer der sendes til en anden medlemsstat ledsaget af en T2 L-eller T2 LGR-blanket udformet i overensstemmelse med artikel 74 i forordning (EØF) nr. 223/77,

har modtaget retureksemplaret af den nævnte blanket.

For varer, der sendes til en anden medlemsstat ledsaget af en af nedennævnte blanketter, som har samme værdi som T2-blanketten:

— internationalt fragtbrev,

— internationalt ekspresgodsseddel,

— overleveringsbevis — fællesskabsforsendelse,

udstedes det bevis, der er nævnt i første afsnit, efter anmodning, af afgangstoldstedet efter forevisning af fragtbrevet, eksportgodssedlen eller overleveringsbeviset, hvoraf det fremgår, at jernbanerne har modtaget de nævnte produkter til fragt. Afgangstoldstedet kan ikke tillade ændringer i fragtkontrakten, der medfører, at transporten slutter i afsendermedlemsstaten eller uden for Fællesskabet, medmindre beviset ikke er blevet eller ikke vil blive udstedt.

(1) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
(2) EFT nr. L 130 af 16. 5. 1984, s. 1.
(3) EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 18.
(4) EFT nr. L 198 af 21. 7. 1983, s. 2.
(5) EFT nr. L 254 af 1. 10. 1975, s. 38.
(6) EFT nr. L 363 af 31. 12. 1980, s. 87.
(7) EFT nr. L 295 af 24. 11. 1969, s. 15.
(8) EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 10.
(9) EFT nr. L 151 af 9. 6. 1983, s. 29.

2. For varer, der ikke sendes til en anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1, specielt produkter der sendes efter proceduren for intern fællesskabsforsendelse til et schweizisk eller østrigsk bestemmelsestoldsted, hvorfra de sendes videre til en anden medlemsstat, kan det bevis, som er nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2511/69, kun føres ved forevisning af det kontroleksemplar, der er nævnt i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 223/77.

Rubrik nr. 101, 103 og 104 i kontroleksemplaret skal udfyldes.

Rubrik nr. 104 udfyldes ved at overstrege teksten efter første tankestreg og anførte én af følgende angivelser efter den anden tankestreg:

»Produkter bestemt til indførsel i ... (indførelsesmedlemsstaten) i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2498/75«,

»Erzeugnisse, die nach Verordnung (EWG) Nr. 2498/75 nach ... Einfuhrmitgliedstaat) zu verbringen sind«,

„Προϊόντα προοριζόμενα να εισαχθούν στο ... (κράτος μέλος εισαγωγής) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2498/75",

»Products to be imported into ... (Member State of importation) in accordance with Regulation (EEC) No 2498/75«,

»Produits destinés à être introduits en/au ... (État membres d'importation) conformément au règlement (CEE) n° 2498/75«,

»Prodotti destinati ad essere introdotti in ... (Stato membro d'importazione) conformemente al regolamento (CEE) n. 2398/75«,

»Produkten bestemd om in ... (Lid-Staat van invoer) to worden binnengebracht overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2498/76.«.

Når varer, der er bestemt for en anden medlemsstat, sendes efter proceduren for fællesskabsforsendelse til et schweizisk eller østrigsk bestemmelsestoldstedt, hvorfra de sendes videre til en anden medlemsstat, skal kontroleksemplaret, som undtagelse fra bestemmelserne i artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 223/77, ledsage varerne frem til det kompetente toldsted i modtagermedlemsstaten.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 1984

Den anvendes på forsendelser foretaget fra og med denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. oktober 1984.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen